

Cip, cirip, Mărite Soare

Emilia Plugaru

Ziua se târăște, hoața,
Pe sub poala neagră-a nopții,
Dorm albine, fluturi, găze,
Dorm bunicii, dorm nepoții.

Dorm toți oamenii de treabă,
Prin ogrăzi visează câinii,
Ziua însă nu așteaptă,
În apusul gri al Lunii.

Ea tiptil se furișează
Și încet, încet anină
Peste-a nopții neagră fustă
Câte-un petic de lumină.

Încă dorm albine, fluturi...
Doar micuțe păsărele,
Harnice, neobosite,
Se foiesc prin cuiburele.

- Cip, cirip, cirip, cirip!
De cu noapte ciripim!
Știți de ce? Căci tare vrem
Soarele să îl trezim!

Cip, cirip! Mărite Soare!
Să nu uiți cumva să vii!
Să aduci lumină multă
Și căldură la copii.

Printre frunze, ici, în cuiburi
Creștem pui, sunt mititei,
Cip, cirip, Mărite Soare!
Să nu uiți cumva de ei

- Cum să uit? Stați fără teamă,
Liniștiți-vă cu toții,
Căci Pământul mi-e copilul,
Iară voi îmi sunteți... nepoții.